

11.09.2023

Справа № 482/463/23
Номер провадження 2-о/482/29/2023

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

11 вересня 2023 року

м. Нова Одеса

Новоодеський районний суд Миколаївської області у складі: головуючого судді Сергієнка С.А., за участю секретаря судового засідання Алексєєнко В.В., представника заявника Бурлакова М.О. розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Нова Одеса суду у порядку окремого провадження цивільну справу за заявою Анатолія Івановича, заінтересована особа Новоодеський сектор Управління державної міграційної служби України в Миколаївській області про встановлення особи та встановлення факту постійного проживання на території України за станом на 24.08.1991 року, -

ВСТАНОВИВ:

01 березня 2023 року А.І. звернувся до суду із заявою про встановлення факту його постійного проживання на території України станом на 24 серпня 1991 року та встановлення особи.

Свою заяву А.І. мотивує тим, що у грудні 2022 року Анатолій Іванович звернувся з заявою до Новоодеського сектору УДМС у Миколаївській області з метою отримання паспорта громадянина України замість втраченого паспорта громадянина СРСР серії П-ФП № 613806, виданого Новоодеським РВ ВС в Миколаївській області та отримав відмову та відповідь, якою йому було рекомендовано звернутися до суду з метою встановлення особи, крім того встановлення факту постійного проживання на території України станом на 24 серпня 1991р.

А.І. народився 07.04.1958 року у місті Нова Одеса, Миколаївської області, де проживає до теперішнього часу, цей факт підтверджується свідоцтвом про народження серії ЯШ № виданим 15.04.1958 Гур'ївською сільською радою Новоодеського району Миколаївської області, актовий запис № 15.

З часу народження по теперішній час А.І. проживає за адресою: с., район, Миколаївська область, вул., буд. це підтверджується довідкою Костянтинівської сільської ради Гур'ївського старостинського округу Миколаївського району Миколаївської області № 236 від 20.12.2022 року.

Після свого народження А.І. постійно проживав за вказаною адресою. За територію України не виїжджав, з 1965р. по 1973р. навчався у Гур'ївській середній школі, про що є відповідний запис № 538 у книзі обліку учнів Гур'ївської середньої школи, цей факт підтверджується довідкою виданою Гур'ївським ліцеєм Костянтинівської сільської ради Миколаївської області вх.№58 від 20.01.2023

У травні 2019 року А.І. звертався з заявою до Новоодеського РС УДМС України в Миколаївській області з метою видачі паспорта замість утраченого де було встановлено особу заявника, підтвердженням цього факту є довідка

Посилаючись на вищевикладене, А.І. просив суд встановити факт, який має юридичне значення, а саме встановити особу заявника - Анатолія Івановича, 07.04.1958 року народження та встановити факт постійного проживання Анатолія Івановича, 07.04.1958 року народження станом на 24 серпня 1991р. на території України, за адресою: Україна, Миколаївська область, район, с., вул., буд.

Заявник у судовому засіданні не з'явився нале надав до суду заяву згідно якої просив справу розглядати у його відсутність та задовольнити заяву про встановлення факту.

Представник заявника у судовому засіданні вимоги заяви підтримав та просив про їх задоволення із підстав у ній зазначених.

Судом було задоволено клопотання представника заінтересованої особи про проведення судового засідання у режимі відеоконференції за допомогою власних засобів зв'язку (через мережу «EASYCON»)

Представник заінтересованої особи у призначений час на зв'язок із судом для участі у судовому засіданні у режимі відеоконференції за допомогою власних засобів зв'язку (через мережу «EASYCON») не вийшов.

Ризики технічної неможливості участі у відеоконференції поза межами приміщення Новоодеського районного суду Миколаївської області переривання зв'язку тощо несе учасник справи, який подав відповідну заяву

Разом з тим від УДМС України в Миколаївській області надійшли письмові пояснення згідно яких заінтересована особа проти задоволення А.І. не заперечувала.

Дослідивши матеріали справи, встановивши факти та відповідні до них правовідносини, суд приходить до наступних висновків.

Так, згідно п. 5 ч. 2 [ст. 293 ЦПК України](#), суд розглядає в порядку окремого провадження справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення.

Відповідно до ч. 2 [ст. 315 ЦПК України](#), в судовому порядку можуть бути встановлені також інші факти, від яких залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб, якщо законом не визначено іншого порядку їх встановлення.

Пунктом 1 постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 року № 3 «Про судову практику в справах про встановлення фактів, що мають юридичне значення» передбачено, що в порядку окремого провадження розглядаються справи про встановлення фактів, якщо згідно з законом такі факти породжують юридичні наслідки, тобто від них залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав громадян; чинним законодавством не передбачено іншого порядку їх встановлення; заявник не має іншої можливості одержати документ, який посвідчує факт, що має юридичне значення та якщо встановлення факту не пов'язується з наступним вирішенням спору про право. Аналіз зазначених норм свідчить, що суди встановлюють факти, що породжують право особи на набуття громадянства України, зокрема, постійного проживання на території України. Для встановлення факту належності до громадянства України та залежно від підстав цього встановлення предметом розгляду в суді можуть бути, зокрема, заяви про встановлення таких фактів постійного проживання на території України станом до 24 серпня 1991 р.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено в судовому засіданні, заявник –

А.І., 07.04.1958 року народження, народився у с. (у теперішній час Миколаївського) району Миколаївської області, про що Гур'ївською сільською радою Новоодеського району Миколаївської області складено актовий запис № 15 від 15.04.1958 року, що підтверджується відповідним свідоцтвом про народження серії ЯШ № від 15.04.1958 року .

З часу народження по теперішній час А.І. проживає за адресою: с. , район, Миколаївська область, вул., буд. це підтверджується довідкою

Гур'ївського старостинського округу Костянтинівської сільської ради Миколаївського району Миколаївської області № 236 від 20.12.2022 року.

Крім того згідно довідки Гур'ївського ліцею Гур'ївського старостинського округу Костянтинівської сільської ради Миколаївського району Миколаївської області № 58 від 20.01.2023 року А.І. 1958 року народження навчався у Гур'ївській середній школі з 1965 року по 1973 рік, про що є запис №538 у Книзі обліку учнів Гур'ївської середньої школи.

Вищевказані докази у взаємозв'язку на думку суду свідчать про те, що Анатолій Іванович дійсно, народився 07.04.1958 року у с. Піски Новоодеського району Миколаївської області, навчався у період з 1965 року по 1973 рік у Гур'ївській середній школі, проживав на території Гур'ївської (у теперішній час Костянтинівської) сільської ради у тому числі і будучи зареєстрованим з 14.07.1978 року по теперішній час за адресою вул., буд. у с. , (у теперішній час Миколаївського) району Миколаївської області.

А.І. отримував паспорт громадянина СРСР серії П-ФП № , виданий Новоодеським РВ ВС в Миколаївській області, який ним було витрачено.

У зв'язку із втратою заявником у травні 2019 року А.І. звертався з заявою до Новоодеського РС УДМС України в Миколаївській області з метою видачі паспорта замість утраченого де було встановлено особу заявника, однак не встановлено належності до громадянства будь-якої держави, підтвердженням цього факту є довідка Новоодеського РС УДМС України в Миколаївській області вих. № 1360 від 04.05.2019 із фотокарткою заявника скріпленою печаткою органу ДМС.

У подальшому у грудні 2022 року Анатолій Іванович звернувся із заявою до Новоодеського сектору УДМС у Миколаївській області з метою отримання паспорта громадянина України замість втраченого паспорта громадянина СРСР серії П-ФП №613806, виданого Новоодеським РВ ВС в Миколаївській області та отримав відмову та відповідь, якою йому було рекомендовано звернутися до суду з метою встановлення особи, крім того встановлення факту постійного проживання на території України станом на 24 серпня 1991р., що підтверджується повідомленням про відмову Новоодеського сектору УДМС у Миколаївській області вих.№4831-317/4831.1-22 від 19.12.2022р.

Вищевказаним повідомленням про відмову підтверджується і факт того, що А.І. отримував паспорт громадянина СРСР серії П-ФП № 613806, виданий Новоодеським РВ ВС в Миколаївській області, який ним було витрачено.

Щодо вимог про встановлення особи – А.І. за рішенням суду, суд виходить із наступного.

Відповідно до частини першої статті 3, статті 4 ЦПК України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів; здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи чи інтереси фізичних осіб у спосіб, визначений законами України.

У частині першій статті 293 ЦПК України визначено, що окреме провадження - це вид непозовного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав, свобод та інтересів особи або створення умов здійснення нею особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав.

Згідно з пунктом 5 частини другої статті 293 ЦПК України суд розглядає в порядку окремого провадження справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення.

Частиною першою статті 315 ЦПК України регламентовано розгляд справ про встановлення фактів, що мають юридичне значення. Це можуть бути справи про встановлення фактів: родинних відносин між фізичними особами; перебування фізичної особи на утриманні; каліцтва, якщо це потрібно для призначення пенсії або одержання допомоги по загальнообов'язковому

державному соціальному страхуванню; реєстрації шлюбу, розірвання шлюбу, усиновлення; проживання однією сім'єю чоловіка та жінки без шлюбу; належності правовстановлюючих документів особи, прізвище, ім'я, по батькові, місце і час народження якої, що зазначені в документі, не збігаються з прізвищем, ім'ям, по батькові, місцем і часом народження цієї особи, зазначеним у свідоцтві про народження або в паспорті; народження особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження; смерті особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту смерті; смерті особи, яка пропала безвісти за обставин, що загрожували їй смертю або дають підстави вважати її загиблою від певного нещасного випадку внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Відповідно до частини другої статті 315 ЦПК України у судовому порядку можуть бути встановлені також інші факти, від яких залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб, якщо законом не визначено іншого порядку їх встановлення.

Надання адміністративної послуги з оформлення паспорта громадянина України регламентовано Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», Законом України «Про громадянство України».

Згідно з підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 13 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» паспорт громадянина України відноситься до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, і оформлення яких передбачається цим Законом із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру.

Частиною першою статті 4 вказаного Закону передбачено, що Єдиний державний демографічний реєстр ведеться з метою ідентифікації особи для оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсними та знищення передбачених цим Законом документів. Єдиний державний демографічний реєстр у межах, визначених законодавством про свободу пересування та вільний вибір місця проживання, використовується також для обліку інформації про реєстрацію місця проживання чи місця перебування.

Відповідно до пункту 6 частини першої статті 3 зазначеного Закону ідентифікація особи - встановлення особи шляхом порівняння наданих даних (параметрів), у тому числі біометричних, з наявною інформацією про особу в реєстрах, картотеках, базах даних тощо.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 2 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» розпорядник Реєстру - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Пунктом 1 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 360, визначено, що Державна міграційна служба України є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року № 302 затверджено Порядок оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсним та знищення паспорта громадянина України (далі - Порядок № 302).

У пунктах 38-40 Порядку № 302 передбачено, що після прийняття до розгляду заяви-анкети та доданих до неї документів працівник територіального підрозділу Державної міграційної служби України здійснює заходи з ідентифікації особи, на ім'я якої оформляється паспорт. Ідентифікація особи здійснюється на підставі даних, отриманих з баз даних Реєстру. Ідентифікація особи, на ім'я якої оформляється паспорт і стосовно якої відсутня інформація в базах даних Реєстру, здійснюється відповідно до наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій.

У виключних випадках за результатами перевірок, за якими особу не ідентифіковано, проводиться процедура встановлення особи (пункт 43 Порядку № 302).

Зокрема, цим пунктом встановлено, що у разі неподання особою, яка досягла 18-річного віку, документів з фотокартками проводиться процедура встановлення особи шляхом надсилання запитів щодо перевірки документів та інформації, зазначеної заявником у письмовому зверненні, зокрема до Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції, Міністерства юстиції України, органів Державної фіскальної служби, навчальних закладів, військових частин, військових комісаріатів, установ виконання покарань, для отримання інформації з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, у тому числі фотокартки особи, яка дасть змогу ідентифікувати особу. В процесі перевірки береться до уваги вся інформація, яку повідомив заявник. Одночасно проводиться перевірка за даними обліку територіальних органів та територіальних підрозділів Державної міграційної служби. Перевірка стосовно осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України проводиться, зокрема, за даними Державного реєстру виборців шляхом надсилання запитів до відповідних відділів ведення Державного реєстру виборців. Крім того, у виключних випадках за відсутності фотокартки особи та за результатами перевірок, за якими особу не ідентифіковано, з метою встановлення особи проводиться опитування родичів, сусідів, які були зазначені у письмовому зверненні. За результатами їх свідчень складається акт встановлення особи за формою, встановленою МВС. Строк проведення процедури встановлення особи не повинен перевищувати двох місяців.

Згідно з ч.1 ст. 10 Закону України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" у разі неможливості встановити особу розпорядником реєстру особа встановлюється за рішенням суду про встановлення факту, що має юридичне значення, для видачі документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України. До завершення процедури встановлення особи державною міграційною службою України та (або) прийняття відповідного рішення суду, документи, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, не видаються.

Враховуючи вищевикладені норми законодавства, заявник має право на встановлення відповідного факту, що має юридичне значення у порядку, визначеному частиною першою статті 10 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус».

У розумінні частини 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод право кожного на судовий розгляд справи означає

право кожної особи на звернення до суду та право на те, що її справа буде розглянута і вирішена судом. Водночас, особі, яка звернулася до суду за захистом свого права, повинна бути забезпечена можливість реалізувати вказані вище права без будь-яких перепон чи ускладнень. Здатність особи безперешкодно отримати судовий захист визначає зміст права на доступ до суду (рішення Європейського суду з прав людини у справі «Перес де Рада Каваніллес проти Іспанії»).

Отже необхідною умовою забезпечення доступу заявника в цій справі до правосуддя є надання судом оцінки доводам його заяви.

Згідно до вимог вищевказаного законодавства України, вбачається, що у разі, якщо Державна міграційна служба України не змогла встановити особу заявника після проведення процедури ідентифікації, то встановлення такого факту проводиться у судовому порядку.

Вказаний висновок викладено у постанові Верховного Суду від 2 вересня 2020 року у справі № 366/474/19 та постанові Верховного Суду від 22 листопада 2022 року у справі №755/16248/18.

До місцевого загального суду подається заява про встановлення факту, що має юридичне значення, для видачі документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України.

Відповідно до вищевказаних нормативних актів, основними документами, які дозволяють особі звернутися до суду, мають бути: свідоцтво про народження особи та рішення Державної міграційної служби України про неможливість встановити особу після проведення процедури ідентифікації.

У своїй заяві до суду заявник має вказати, який факт заявник просить встановити та з якою метою; причини неможливості одержання або відновлення документів, що посвідчують цей факт; докази, що підтверджують цей факт (показання свідків, біографічні дані заявника та будь-які документи, які надають можливість перевірити інформацію щодо його особи).

Суд приймає до уваги письмові пояснення заінтересованої особи, а саме те, що в поза судовому порядку встановити особу заявника А.І. та видати йому паспорт громадянки України не вбачається можливим.

Враховуючи викладене, оскільки на даний час в інший спосіб заявник А.І. не може отримати паспорт громадянина України, окрім як шляхом встановлення відповідного факту у порядку окремого провадження, що буде належним способом захисту його прав, що створить умови для здійснення ним особистих прав щодо отримання паспорту громадянина України, оцінивши докази у їх сукупності, суд вважає, що вимоги за заявою А.І. підлягають задоволенню, оскільки із досліджених судом доказів, встановлено юридичний факт, а саме: особу – Анатолія Івановича, який народився 07.04.1958 року у с. Піски Новоодеського району Миколаївської області, згідно свідоцтва про народження серії ЯШ №виданого 15.04.1958 року Гур'ївською сільською радою Новоодеського району Миколаївської області, актовий запис № 15 та проживає за адресою: Україна, Миколаївська область обл., Миколаївський район, с., вул., , для отримання паспорта громадянина України.

Статтею 4 Конституції України встановлено, що в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Питання встановлення, оформлення та перевірки належності до громадянства України, прийняття до громадянства України, оформлення набуття громадянства України, припинення громадянства України, скасування рішень про оформлення набуття громадянства України, а також процедури подання цих документів та провадження за ними врегульовано [Законом України "Про громадянство України"](#), [Указом Президента України від 27.03.2001 року](#)

[№ 215/2001](#)"Питання організації виконання Закону України "Про громадянство України", яким затверджено Порядок провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень.

Належність та набуття громадянства України встановлюється на підставі Закону України «Про громадянство України» і може пов'язуватися із фактом постійного проживання на території України в певний час.

Відповідно до [ст.1 Закону України «Про громадянство України»](#), громадянство України - правовий зв'язок між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках. Громадянин України - особа, яка набула громадянство України в порядку, передбаченому законами України та міжнародними договорами України. Реєстрація громадянства України - внесення запису про набуття особою громадянства України, спеціально уповноваженим на те органом у відповідні облікові документи. Виконання функцій спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань громадянства Указом Президента України покладено на Державну міграційну службу України та її територіальні органи.

Відповідно до ч. 1 ст. 3 Закону України «Про громадянство України» громадянами України є усі громадяни колишнього СРСР, які на момент проголошення незалежності України (24 серпня 1991 року) постійно проживали на території України. Про належність до громадянства України таких осіб може свідчити наявність у паспортах громадянина колишнього СРСР відмітки про прописку, що підтверджує факт їхнього постійного проживання на території України за станом на 24 серпня 1991 року чи 13 листопада 1991 року.

Відповідно до ч. 1 [ст. 8 Закону України «Про громадянство України»](#), особа, яка сама чи хоча б один з її батьків, дід чи баба, рідні (повнорідні та неповнорідні) брат чи сестра, син чи дочка, онук чи онука народилися або постійно проживали до 24 серпня 1991 року на території, яка стала територією України відповідно до [Закону України "Про правонаступництво України"](#), або яка сама чи хоча б один з її батьків, дід чи баба, рідні (повнорідні та неповнорідні) брат чи сестра народилися або постійно проживали на інших територіях, що входили на момент їх народження або під час їх постійного проживання до складу Української Народної Республіки, Української Держави, Української Соціалістичної Радянської Республіки, Закарпатської України, Української Радянської Соціалістичної Республіки (УРСР), і є особою без громадянства або іноземцем, який подав зобов'язання припинити іноземне громадянство, та подала заяву про набуття громадянства України, а також її неповнолітні діти реєструються громадянами України.

Відповідно до п. 7 Порядку провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень, громадяни колишнього СРСР, які не мають у паспорті громадянина колишнього СРСР відмітки про прописку, що підтверджує факт їхнього постійного проживання на території України станом на 13 листопада 1991 року, проходять процедуру встановлення їхньої належності до громадянства України. У таких випадках, одним із документів на підтвердження цієї обставини може бути рішення суду, яким підтверджується факт постійного проживання особи на території України станом на 24 серпня 1991 року або 13 листопада 1991 року.

Пунктом 44 Порядку провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень, затвердженого Указом Президента України від 27 березня 2001 року № 215, встановлено, що у разі відсутності документів, що підтверджують факт постійного проживання особи до 24 серпня 1991 року на території, яка стала територією України, для оформлення набуття громадянства України подається відповідне рішення суду.

Аналіз наявних письмових доказів в їх сукупності та системному зв'язку з положеннями діючого законодавства України, дають підстави для висновку про доведеність факту постійного проживання заявника на території України станом на 24.08.1991 року.

Судові витрати у виді сплаченого судового збору у даній категорії справ покладаються на заявника.

Керуючись ст.10, 12, 81, 209, 259, 264, 265, 315, 317, 430 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Заяву Анатолія Івановича, заінтересована особа Новоодеський сектор Управління державної міграційної служби України в Миколаївській області про встановлення особи та встановлення факту постійного проживання на території України за станом на 24.08.1991 року - задовольнити.

Встановити особу – Анатолія Івановича, який народився 07.04.1958 року у с. району Миколаївської області, згідно свідоцтва про народження серії ЯШ № виданого 15.04.1958 року Гур'ївською сільською радою Новоодеського району Миколаївської області, актовий запис № 15 та проживає за адресою: Україна, Миколаївська область обл., Миколаївський район, с., вул., , для отримання паспорта громадянина України.

Встановити факт постійного проживання Анатолія Івановича, який народився 07.04.1958 року у с. району Миколаївської області, на території України за станом на 24.08.1991 року.

Цей факт встановлено для встановлення належності заявника до громадянства України.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку до Миколаївського апеляційного суду шляхом подання апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково.

Учасник справи, якому повне рішення або ухвали суду не були вручені у день його проголошення або складання, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження: на рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Головуючий суддя:

С.А.Сергієнко